

STAROSTA ŁĘCZYCKI

99-100 Łęczyca, Pl. T.Kościuszki 1, Tel. (024) 388 72 00, Fax. (024) 721 32 17

sekretariat@leczyca.pl www.leczyca.pl

Łęczyca, dnia 27.04.2021 r.

GKN.6824.6.2021.AM

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust.1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. z 2016 r., poz.703, zwanej dalej ustawą) oraz art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz.256 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Daszyna z dnia 22 lutego 2021 r.

Starosta Łęczycki

orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie, nieruchomości gruntowe położone w jednostce ewidencyjnej Daszyna w obrębach:

- 1) Koryta, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:
nr 44 o pow.0,4218 ha, nr 45 o pow.0,7207 ha i nr 66 o pow. 0,2961 ha
- o łącznej powierzchni 1,4386 ha
- 2) P.G.R. Koryta, oznaczone w ewidencji gruntów
jako działki: nr 16 o pow.0,6198 ha i nr 36 o pow. 0,2919 ha
- o łącznej powierzchni 0,9117 ha

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 22 lutego 2021 roku znak: RGG.6822.4.2021.MW Wójt Gminy Daszyna wystąpił, do Starosty Łęczyckiego o uznanie, na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, działek położonych: w obrębie Koryta, oznaczonych numerami: 44, 45 i 66 o łącznej powierzchni 1,486 ha i w obrębie P.G.R. Koryta, oznaczonych numerami: 16 i 36 o łącznej powierzchni 0,9117 ha, za mienie gromadzkie.

W uzasadnieniu Wójt Gminy wskazał, iż w/w działki stanowią drogi wewnętrzne wykorzystywane przez mieszkańców wsi i okolic jako drogi dojazdowe do pól.

Do wniosku załączono protokół z dnia 16 lutego 2021 r. z posiedzenia sołectkiego Sołectwa Koryta oraz ustalenia Rady Sołectwa dokonane podczas posiedzenia sołectkiego.

Z treści załączonych dokumentów wynika, że wnioskowane nieruchomości stanowiły drogi dojazdowe do pól już w latach powojennych.

Przedmiotowe drogi stanowiły tzw. mienie gromadzkie służące celom publicznym, przeznaczonym do powszechnego korzystania przez mieszkańców wsi Koryta Wieś, Koryta Osada oraz również przez mieszkańców okolicznych wsi. Są to nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, od lat nieremontowane.

Zgodnie z art. 8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art.1 ust. 1 i 2 ustawy, za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na obszarach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli

przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. z 1962 r., Nr 64, poz.303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w §1 znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie, rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U.Nr 43, poz.191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958 r. Nr 5, poz.16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art.8 ust.1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W związku z tym późniejsze zdarzenia prawne i faktyczne dotyczące nieruchomości nie mogą skutkować uznaniem lub odmową uznania nieruchomości za mienie gromadzkie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w wyroku z dnia 3 grudnia 2009 r. Sygn.IISA/Ke 615/09 stwierdził, iż istotny dla ustalenia, czy dana nieruchomość była mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj.5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot, była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust.2 ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie, podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Mając na uwadze powyższe, dla oceny czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy wyodrębnienia wnioskowanych działek.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego, ustalono: wśród dokumentów związanych z zakładaniem ewidencji gruntów w latach sześćdziesiątych, przechowywanych w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Łęczycy, odnaleziono:

1. Dla działek położonych w obrębie P.G.R. Koryta oznaczonych numerami 16 i 36 operat polowy i obliczeniowy zaewidencjonowany pod numerem 61533-21.

Z protokołu ustalenia stanu władania gruntami z dnia 14 lutego 1961 r. dla obszaru P.G.R. Koryta pod poz.4 dla działek nr 16 i nr 36, jako władającego wpisano „, P.P.R.N Wydział Komunikacji, drogi publiczne”.

W rejestrze ewidencji gruntów wsi P.G.R. Koryta, założonym w 1972 r. dla działek nr 16 i nr 36, jako podmiot ewidencyjny wpisano osobę władającą - „Powiatowy Zarząd Dróg Lokalnych w Łęczycy” z oznaczeniem użytku „droga”. Według aktualnych danych ewidencyjnych, przedmiotowe działki nadal stanowią użytki drogowe i znajdują się we władaniu samoistnym Gminy Daszyna.

2. Dla działek położonych w obrębie Koryta oznaczonych numerami 44, 45 i 66 operat polowy i obliczeniowy zaewidencjonowany pod numerem 61533-12.

Z protokołu z dnia 25 maja 1959 r. ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Koryta, wynika, że władającym działkami drogowymi nr 44, 45 i 66 jest PPRN Wydział komunikacji, a stan władania został ustalony na podstawie oświadczeń zainteresowanych stron oraz w związku z planem sporządzonym w roku 1959 przez geodetę Krzysztofa Galicza. Z protokołu z kontroli terenowej ewidencji gruntów stanu władania i użytkowania z 1982 r. wynika, że władającym przedmiotowymi działkami jest „Rejon Dróg Lokalnych w Kutnie-Urząd Gminy w Daszynie -drogi powszechnego korzystania”, co potwierdzone zostało w rejestrze ewidencji gruntów założonym w 1982 r.

Według aktualnych danych ewidencyjnych działki nadal stanowią użytki drogowe we władaniu Urzędu Gminy w Daszynie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, organ prowadzący postępowanie uznał, że działki nr : 16 i 36 położone w obrębie P.G.R. Koryta oraz nr 44, 45 i 66 położone w obrębie Koryta, spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie.

Nieruchomości odpowiadają charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Wnioskowane działki już przed wejściem w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych w 1963 r. (Dz.U.Nr 28, poz.169 ze zm.), miały charakter publiczny i społeczny.

Nie były przeznaczone do wspólnego użytku w znaczeniu prawa cywilnego tzn. do takiego użytku, jaki przysługuje właścicielom, a więc polegającego na wykorzystaniu wspólnego gruntu jako np. pastwiska, wygonu, lasu do pobierania drzewa i innych pożytków.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z art.10 Kpa mieszkańcy wsi Koryta i P.G.R Koryta oraz Wójt Gminy, zostali powiadomieni o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiałem dowodowym. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe, należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji

Decyzja niniejsza zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez: wywieszenie na tablicach ogłoszeń Sołectwa Koryta, Urzędu Gminy w Daszynie i Starostwa Powiatowego, zamieszczenie w Biuletynach Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego i Urzędu Gminy oraz w prasie lokalnej, na okres 14 dni.

P o u c z e n i e

1. Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Łęczyckiego, w terminie 14 dni od daty ogłoszenia.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec tutejszego organu.

Z dniem doręczenia tut. organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Daszyna 2 egz.
- Sołtys sołectwa Koryta
(celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń)
- a/a

Z up. STAROSTY
Alicja Miarka
p.o. Kierownika Referatu
GOSPODARSTWA I PRACOWNICAMI